

Välkommen!

BEVARA OCH TOLKA

Fort Stanwix National Monument berättar en viktig del i en komplex berättelse i den amerikanska historien. Många grupper och föreningar, både offentliga och privata i staten New York och överallt i de östra delarna av USA arbetar med att berätta om aspekter från arvet vi delar samt för att bevara sådana historiska platser som hör hit. För att bättre kunna förstå Fort Stanwix och Amerikas koloniala historia, besök våra samarbetspartner, från lokala historiska föreningar till delstatliga och nationella parker. Specifik information om parkens samarbetspartner finns hos parkpersonalen.

Marinus Willett-samlingarna med sitt utbildningscenter öppnades 2005 och är resultatet av ett partnerskap mellan nationalparken, City of Rome, Oneida County, staten New York och Oneida Indian Nation. Centret erbjuder besökare orientering och utställningar, liksom moderna utrymmen för visning av över 400 000 föremål ur parkens muséesamlingar.

Fort Stanwix National Monument är en av nästan 400 parker inom nationalparkssystemet. Nationalparken vårdar dessa speciella platser som bevarats av det amerikanska folket, så att alla kan få möjlighet att uppleva vårt arv. Nationalparkens mission är att bevara och skydda natur- och kulturella resurser till glädje, inspiration och utbildning för nuvarande och framtida generationer. Besök www.nps.gov för att läsa mer om parker och nationalparkens program i USA och det amerikanska samhället.

ONEIDA CARRYING PLACE, EN KNAPP MIL SOM FÖRÄNDRADE NORDAMERIKAS FRAMTID

Under tusentals år fungerade den urgamla leden som binder samman Mohawk River med Wood Creek som en livskraftig länk för folk som reste mellan Atlanten och Lake Ontario. Resenärerna använde denna utnötta rutt som gick igenom Oneidas indianska territorium för att transportera varor, nyheter och sålunda även sjukdomar, till människor långt borta. Med européernas ankomst gavs denna led namnet Oneida Carrying Place och en viktig period i amerikansk historia inleddes. Det var en period när nationerna slogs för att få kontroll inte bara över Oneida, utan även över Mohawkdalen, den indianska stamkonfederationens hemländer liksom Nordamerikas värdefulla naturresurser. I denna kamp skulle Fort Stanwix spela en viktig roll.

Ett världskrig

Kampen inleddes under sommaren 1754 när franska trupper drabbade samman med Virginias koloniala trupper i sydvästra Pennsylvania. Detta var upptakten till det som blev känt som det fransk-indianska kriget. 1756 hade striderna spridit sig till Europa där det kallades för sjuårskriget. Samma år invaderade fransmännen, tillsammans med sina allierade amerikanska indianer, Mohawkdalen och en förstörelse av de brittiska forten längs Oneida Carrying Place och det tyska lägländet (Herkimer, N.Y.) inleddes. Som svar på detta beordrades den brittiske brigadgeneralen John Stanwix att bygga ett fort vid Oneida Carrying Place år 1758. Fort Stanwix gjorde slut på den franska invasionen och blev en samlingsplats för brittiska fälttåg.

En Parköversikt Och Sådant Som Du Bör Veta För Din Säkerhet

Grinden till ingången finns på en kort promenads avstånd från Marinus Willett-centret. Tre korta stigar går runt fortet. En går längs en del av Oneidas Carrying Place. De andra två hjälper till att förklara händelserna under belägringen 1777. Parvakterna ger regelbundna visningar för turister varje dag och en visning varar omkring 45 minuter. Hör med parkvakten som du hittar i besökscentret för tid och plats för alla programpunkter under dagen. Parken är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning och många programpunkter erbjuds även till personer med nedsatt syn eller hörsel. Djur i tjänst är välkomna i alla parkbyggnader. Personal finns som kan ge hjälp.

Eftersom fortet är en exakt återuppbyggnad så finns det faror som kräver din uppmärksamhet. Terrängen i och runt fortet är ofta kuperad och ojämn, så var försiktig när du går där. Många delar av fortet är byggda i trä, så var försiktig med trästickor. Håll barn på avstånd från murar, kanoner och öppna spisar och följ instruktionerna under vapendemonstrationerna. Vi erbjuder inget picknickområde inom fortet. Husdjur ska vara kopplade och ska hålla sig utanför ingångarna till byggnaderna. Rökning är inte tillåten inne i anläggningen, dvs. överallt i fortet och i besökscentret.

Fördraget från 1768

När det fransk-indianska kriget tog slut 1763, gav Frankrike upp alla sina krav i Nordamerika öster om Mississippifloden till Storbritannien. De amerikanska indianerna, som varit fransmännen allierade under kriget, blev dock mer och mer missnöjda med den brittiska politiken och startade ett frihetskrig mot dem. Pontiac-upproret resulterade i den kungliga proklamationen från 1763 som förbjöd engelska bosättningar väster om Appalacherna. För att lösa konflikten mellan indianer och brittiska bosättare förhandlade Sir William Johnson, chef för indianska frågor, fram ett fördrag 1768 vid det nu övergivna Fort Stanwix, där den indianska stamkonfederationen gick med på att avstå från landområden söder om Ohiofloden. Detta upprörde andra stammar som levde inom dessa områden, vilket bäddade för framtida konflikter.

VIKTIGA HÄNDELSE I HISTORIEN OM FORT STANWIX:

1758 – Britterna bygger Fort Stanwix, från vilket trupper med framgång erövrade franska fort i Kingston, Ontario (1758), Oswego och Niagara (1759), samt St. Lawrence River och Montreal (1760).

1768 – Fördrag om gränslinjen förhandlades vid Fort Stanwix med den indianska stamkonfederationens folk, vilket öppnar upp indianområden öster- och söderut från floderna Allegheny och Ohio för bosättningar. Fördraget retade upp andra folk som levde inom dessa landområden.

1777 – Belägringen av Fort Stanwix börjar den 3 augusti. Gansevoort försäkrar att han ska hålla fortet "till sista blodsdroppen". St. Leger överger belägringen efter 21 dagar när amerikansk förstärkning närmar sig.

Slaget vid Oriskany den 6 augusti. Britter och indianer under Nicholas Herkimers befäl anfaller en 800 man stark milis i ett bakhåll, i ett försök att slå tillbaka för att befria Fort Stanwix. Trupper från Fort Stanwix plundrar läger tillhörande brittiska lojalister och indianer.

1779 – Trupper ledda av generalerna John Sullivan och James Clinton ödelägger städerna i Onondaga i hjärtat av indianernas stamkonfederationsland, som en vedergällning för räder i Mohawkdalen. Indiansk fiendlighet intensifieras.

1784 – Fördrag som undertecknats vid Fort Stanwix avslutar kriget med den indianska stamkonfederationens folk, som allierat sig med britterna under kriget, och tvingar dem att ge upp alla landkrav väster om New York och norr om Ohiofloden.

1788 – Staten New York förhandlar om landområden med Oneidas och Onondagas vid Fort Stanwix, förvärvar stora delar av indianernas land och utmanar både federala myndigheter och indiansk suveränitet samtidigt.

1790 – Onondaga- och Cayuga-folken godkänner överenskomna landområden med staten New York vid fort Stanwix. Mycket av landområden som förvärvats såldes för att betala krigsskulder eller skulder för retroaktiv lön till soldaterna.

Nordamerikanska frihetskriget

Det amerikanska frihetskriget pågick i åtta år, från Lexington och Concord 1775 till Parisfördraget 1783. 1776 när kontinentalkongressen debatterade nationell självständighet, fick general Washington order om att återuppbygga Fort Stanwix för att skydda den framväxande nationens nordvästra gräns och för att garantera ett fotfäste för framtida expansion västerut. Fortet döptes om till Fort Schuyler för att hedra generalmajor Philip Schuyler, befälhavare över arméns norra avdelning.

1777: Krigets vändpunkt

Sommaren 1777, ledde den brittiske överstelöjtnanten Barry St. Leger (med tillfällig grad som brigadgeneral) armén in i Mohawkdalen som en del av generalmajor John Burgoynes plan att ta kontroll över staten New York. Denna armé bestod av omkring 800 brittiska, tyska och kanadensiska soldater, brittiska lojalister samt 800 amerikansk-indianska krigare från New York och regionen kring de Stora sjöarna. När St. Leger fann ett starkt befästat Fort Stanwix med nästan 800 kontinentala soldater under överste Peter Gansevoorts befäl, belägrade han fortet den 3 augusti.

Den 6 augusti blev Tryon County-milisen under brigadgeneral Nicholas Herkimers befäl, på väg att undsätta Fort Stanwix, överfallna i ett bakhåll av brittiska lojalister och indianer i närheten av Oneida-byn Oriska. Striden vid Oriskany som tvingade milisen att dra sig tillbaka, utkämpades mellan familjemedlemmar, vänner och grannar. Folken som ingick i den indianska stamkonfederationen slogs också mot varandra, vilket gjorde ände på den fred som hade hållit dem samman i århundraden. Under slaget ledde överstelöjtnanten Marinus Willet, näst högsta befäl efter Gansevoort, ett utfall från fortet där ett antal fiender togs till fånga. Han förstörde deras läger och förde med sig 21 vagnslaster med förnödenheter tillbaka till fortet. Belägringen varade till den 23 augusti då kontinentaltrupperna under generalmajor Benedict Arnolds befäl anlände som förstärkning till fortets garnison. Segern vid Fort Stanwix, tillsammans med Burgoynes nederlag och kapitulationen vid Saratoga, ledde direkt till alliansen mellan Förenta Staterna, Frankrike och Nederländerna.

Saratoga-fälttåget, juni - oktober 1777

Saratoga-fälttåget var generalmajor John Burgoynes idé. Han ansåg att det amerikanska frihetskriget skulle kunna få ett slut genom att splittra kolonierna längs Hudsonfloden. Hans plan vara att avancera söderut från Kanada, upp för Lake Champlain, erövra Fort Ticonderoga och sedan marschera söderut längs Hudson till Albany. Där anslöt han sig till Sir William Howe som närmade sig från New York City samt Barry St. Leger som kom österifrån längs Mohawkfloden. Howe anslöt sig dock till ett fälttåg som skulle erövra Philadelphia och kom aldrig fram till Albany. St. Leger trasslade in sig i den fruktlösa 21-dagarsbelägringen av Fort Stanwix och tvingades tillbaka till Kanada.

Efter att med lätthet och snabbhet ha erövrat Ticonderoga som skakade om den patriotiska moralen, fortsatte Burgoyne sin marsch söderut, besegrade amerikanska trupper vid Hubbardton och genomtvingade utrymningen av forten Anne och Edward. Sedan började hans tur att sina. En hessisk (tyska legoknektar) kolonn som han skickat ut för att plundra Bennington besegrades av trupper under brigadgeneral John Stark och överstelöjtnant Seth Warner. Under sin färd söderut, korsade Burgoyne Hudsonfloden och gjorde halt nära dagens Stillwater, NY, där amerikanerna under Horatio Gates som ersatt Philip Schuyler som amerikansk befälhavare, hade tagit upp positionen på Bemis Heights. Burgoyne försökte att bryta igenom de amerikanska linjerna vid Freeman's Farm (19 september) och vid Bemis Heights (7 oktober). Båda försök misslyckades under den brittiska befälhavaren som fann sig underlägsen i antal och omringad och oförmögen till reträtt. Han kapitulerade den 17 oktober 1777.

Den arroganta freden

Det amerikanska frihetskriget nådde sitt slut 1783, men Förenta staterna och de amerikanska indianerna fortsatte att slåss. För att få stopp på kriget i New York, förhandlade Förenta staterna fram 1784-års fördrag från Fort Stanwix med den indianska stamkonfederationen. Förenta staterna dikterade villkoren i fördraget, tog amerikanska indianer som gisslan tills alla krigsfångar lämnats tillbaka och tvingade representanterna från den indianska stamkonfederationen att skriva under fördraget. Den indianska stamkonfederationen tvingades även att avstå från landområden till Ohio och västra Pennsylvania, vilka fortsatte expansionen västerut. Dessutom erkändes de amerikanska indianfolken som medlemmar i suveräna nationer inom Förenta staternas gränser. 1784-års fördrag ledde direkt till Ohio:s amerikansk-indianska krig under 1780- och 90-talen.

Fördrag och råd från 1788 och 1790

Efter det amerikanska frihetskriget, fortsatte Fort Stanwix att användas för amerikansk-indianska relationer. Fyra landområden förhandlades och gjordes upp av staten New York med Oneida, Onondaga och Cayuga utan samtycke från den federala regeringen. Dessa uppgörelser om landområden erkändes senare i 1794-års federala fördrag från Canandaigua. Under många år därefter kom människor från Oneida, Onondaga och Cayuga till Fort Stanwix med representanter från staten New York för att ta emot den årliga betalningen för marken. Som ett resultat, öppnades landområden upp genom landuppgörelserna mellan de amerikanska indianerna och staten New York. Nu kunde kanaler byggas, vilket slutligen ledde till att Eriekanalen öppnades 1827.

Fördraget från 1784 med den indianska stamkonfederationen
BILDEN KOMMER FRÅN U.S. NATIONAL ARCHIVES

Förklaring till fortets byggnader:

Idag ser Fort Stanwix i stort sett ut som det gjorde under det amerikanska frihetskriget. City of Rome och nationalparken gick samman för att återskapa en verklighetstrogen kopia av originalfortet från 1776 och använde sig av flera av de ursprungliga ritningarna och dokumenten. Byggnaden med högkvarteret, vakthus, utfallsport, toaletter, och ravelin har dock inte rekonstruerats. Numren på illustrationen till kartan, refererar till numren i texterna nedan och identifierar viktiga delar av fortet. Markeringarna visar tekniska delar som förklaras i ordlistan nedan:

Fästningsvall – ett smalt utrymme mellan skyttevärn och vallgrav som ska hindra att jord glider ner i vallgraven.

Bastion – Framskjutande delar och hörn på fortet.

Kassemat – Timmerbyggnader som byggts intill invändiga väggar på fortet för förvaring av proviant eller för att härbärgera män.

Täckt gång – En slags väg som går längs vallgraven och skyddas av ett smalt skyttevärn, som utgör en del av sluttningen. Den användes för att förflytta lätt artilleri och trupper runt fortet.

Curtain wall-fasad – Den del av befästningen som kopplar samman bastionerna.

Vallgrav – Urgrävd del runt delar eller hela muren till fortet som förhindrar angripare att anfalla.

Kanonglugg – en öppning i skyttevärnets igenom vilken kanoner avfyrades. De vinklade kanterna möjliggjorde svepande eldgivning.

Palissad – Pålverk med spetsiga trästolpar som pekar utåt som fästs vågrätt i fästningsvallen för att förhindra fiender från att inta fortet med överraskning.

Glaci – En lätt sluttande jordvall runt fortet som går från den täckta gången ut till omgivande terräng.

Skyttevärn – Bröstvärn som går från toppen av fästningsvallen som utformats för att skydda fortets soldater och utrustning från fiendens eld.

Vaktkur – En liten konstruktion byggd överst på skyttevärnets till varje bastion som skydd för vakten vid stränga väderförhållanden.

Utforska fortet:

1 – Willett Center. Börja här för att hitta till Fort Stanwix och det amerikanska frihetskriget i Mohawkdalen. Upptäck interaktiva program, hitta speciella gåvor och souvenirer som du inte hittar någon annan stans.

2 – Rörlig bro. Det är inte känt vilken typ av rörlig bro som fanns vid Fort Stanwix. Denna typ av bro var vanlig vid den tiden. Bron fungerar med ett motviktssystem, med 550 kg:s tyngder på varje sida. Den startades med mänsklig kraft och rullades neråt längs spåren för att få bron att gå upp. För att få bron att gå ner, användes troligtvis tunga pålar som knuffade ner bron tills brons vikt fick vikterna att gå tillbaka upp till toppen av spåren.

3 – Sydöstra kasse-matten. Denna konstruktion användes som soldaternas baracker. Namnet på dörren (Jansen) anger kompaniets befälhavare. I de långa halmfyllda sängarna, s.k. "kojer" sov 10 till 12 män sida vid sida.

4 – Sydöstra bastionen. Fortets bageri låg under denna bastion. Bröd utgjorde basfödan i soldaternas diet och var och en av soldaterna skulle ha ett halvt kilo bröd eller mjöl om dagen. En stor öppning i bastionsmuren var ingången till bekvämlighetsinrättningen (toaletten), men den har inte återuppbyggts.

5 – Magasin. Byggnaden användes ursprungligen som lagerutrymme för matförråd och kan även ha inrymt regementskvartermästaren. Idag finns de allmänna toaletterna där.

6 – Östra barackerna. Denna byggnad med sina torftigt möblerade officersförläggningar innehöll även, förläggningar för marketentare och soldater i kompanier under DeWitt och Bleekers befäl samt de yngre officerarnas förläggningar.

7 – Utfallsport. Utfallsporten, vanligt förekommande vid fort likande Stanwix, användes för att diskret förflytta små grupper med soldater ut från fortet för att bland annat fylla på vattenförrådet från ån precis utanför fortet. Överstelöjtnant Willett brukade smyga ut genom de brittiska linjerna för att få hjälp under belägringen. Kasse-mattorna på båda sidorna av utfallsporten fungerade som baracker för soldaterna.

8 – Nordöstra bastionen. Under belägringsperioden var bastionen inte färdigbyggd. På grund av denna svaghet, koncentrerade britterna sina tidiga belägringsinsatser mot denna punkt. De brittiska kanonerna placerades cirka 550 meter norrut, ungefär där den höga röda tegelbyggnaden syns i fjärran idag. St. Legers armé hade sitt huvudläger precis bortom denna punkt.

9 – Officerarnas förläggningar. Kombination brist på både utrymme och sängkläder, ledde till situationer som den nedan: enkla soldaters kojor och lite som inredningar som officerare kunde vara vana vid. Från fyra till åtta officerare kan ha delat detta utrymme under belägringen.

10 – Artilleriofficerarnas förläggningar. Under belägringen användes förläggningen av kaptenslöjtnant Joseph Savage som förde befäl över det 30 man starka artilleriet som i huvudsak bestod av män från Massachusetts och Connecticut.

11 – Kommendantens förläggning. Överste Peter Gansevoort torde ha bott i detta rum som då användes som befälhavarens förläggning. Den var säkert mycket överdådigt inredd. Gansevoort fick också mer variationsrik mat, och skrev om att äta "kalv, duva och fisk av olika slag".

12 – Stabsrum/matsal. På den tiden användes förläggningen både som kontor för överste Gansevoort och som stabsrum för officerarna. På kvällen kunde det användas som officerarnas matsal och som en plats för sociala sammankomster.

13 – Officerarnas förläggningar. Normalt delade två eller tre officerare ett rum av denna storlek. Det ser tomt ut för att visa hur fortets förläggningar kan ha sett ut när garnisonen byttes ut från ett regemente till ett annat.

14 – Rum med eldstad. Ursprungligen en förläggning för officerare, visar detta rum nu grunden till och den ursprungliga eldstaden som upptäcktes under arkeologiska utgrävningar på 1970-talet.

15 – Nordöstra bastionen. Magasinet som ligger under denna bastion blev måltavla under belägringsoperationerna när britterna försökte förstöra fortets krutlager.

16 – Västra kasse-matten. Ursprungligen fungerade även denna som soldatbaracker, möblerad med kojor som visas i den sydöstra kasse-matten.

17 – Västra barackerna. Dessa fungerade också ursprungligen som soldatförläggningar åt det kompani som kapten Gregg hade befälet över. Idag används byggnaden som parkvaktens bas och där erbjuds en kort film om hur livet kunde se ut för amerikanerna under frihetskriget.

18 – Sydvästra bastionen. Under denna bastion, där flaggstängen numera står, fanns ett tillfälligt sjukhus där soldaterna vårdades. Olika slags medicinsk utrustning visas där.

19 – Sydvästra kasse-matten. Detta utrymme användes som förläggningar för fortets civila personal. Numera finns parkkontoret där, men det är inte öppet för allmänheten.

National Park Service
U.S. Department of the Interior

Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440

EXPERIENCE YOUR AMERICA™

ALLA VÄGAR BÄR TILL ROM

Fort Stanwix ligger i centrum av Rome, N.Y., på hörnet av James Street och Erie Boulevard. Willett Center och fortet har öppet från kl. 9:00 till 17:00 dagligen, utom under tacksägelsedagen (U.S.A.), den 25 december samt den 1 januari. GPS-adressen som tar besökare till besökscentret är: 100 North James Street, Rome, NY 13440. Alla delstatshuvudvägar genom Rome (26, 46, 49, 69, 365 och 90) tar dig till monumentet. För att ta sig till Rome från New Yorks genomfartsled (90), ta avfart 32 vid Westmoreland, N.Y., och följ skyltarna mot Rome centrum. Det finns parkeringar i närheten av monumentet. Det finns en bussterminal på Liberty Street inom två kvarter från platsen. Det finns en Amtrak-järnvägsstation på Martin Street, drygt en och en halv kilometer från platsen. Den närmaste kommersiella flygplatsen ligger i Syracuse, N.Y.

För mer information:

Postadress:
National Park Service
Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440
USA

Telefonnummer:
1-315-338-7730

Webbplats:
www.nps.gov/fost
www.nps.gov/revwar
www.nps.gov

